

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Nicolae Gordilă,
Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan și Iurie Diaconu,
a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatei Carauș Lidia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24 martie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, în cauza penală în privința lui

Carauș Lidia Ion, născută la 21 decembrie 1957, domiciliată în mun. Chișinău, orașul Vadul lui Vodă, str. Ștefan cel Mare și Sfânt, 38, ap-130.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 28.02.2013 pînă la 24.03.2015;*
2. *Instanța de apel de la 17.04.2015 pînă la 21.05.2015;*
3. *Instanța de recurs de la 03.08.2015 pînă la 02.02.2016.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24 martie 2015, Carauș Lidia a fost condamnată în baza art. 238 Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită în privința lui Carauș Lidia s-a suspendat condiționat pe termenul de probă de 1 an.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Carauș Lidia, fiind administrator al S.R.L. „Vadul Nistrului-AF”, cu sediul în mun. Chișinău, or. Vadul lui Vodă, str. Ștefan cel Mare 38, în scopul obținerii unui credit bănesc prin înșelăciune de la BC „Victoriabank”, de comun acord cu Cvașa Raisa, a săvârșit dobîndirea creditului prin înșelăciune în următoarele circumstanțe:

Astfel, în perioada lunii decembrie 2007, Carauș Lidia, aflîndu-se în sediul S.R.L. „Vadul Nistrului-AF”, în mun. Chișinău, or. Vadul lui Vodă, str. Ștefan cel Mare 38, a întocmit certificatul de salarizare cu nr. 2 din 21.12.2007 și carnetul de muncă cu seria și nr. AB 0433022, cu date false privitor la activitatea lui Cvașa Raisa în calitate de realizator la întreprinderea dată, indicînd venitul mediu lunar al ultimei în mărimea de 3 500 lei, personal le-a semnat, aplicînd ștampila S.R.L. „Vadul Nistrului-AF”, apoi i le-a transmis lui Cvașa Raisa, care conștientizînd faptul că deține documente oficiale false, împreună cu Carauș Lidia a completat cerere de credit și la 26.12.2007 le-a prezentat la filiala nr. 3 al BC „Victoriabank” SA, amplasată pe str. 31 August 1989, nr. 141, mun. Chișinău.

În urma examinării documentelor, conform contractului de credit nr. MG-1095 din 27.12.2007 de către filiala nr. 3 al BC „Victoriabank” SA, lui Cvașa Raisa i s-a acordat un credit în sumă de 30 000 lei, care ea imediat în incinta băncii i l-a transmis lui Carauș Lidia.

În continuare, tot ea, Carauș Lidia, avînd scopul realizării intenției sale criminale, fiind administrator al S.R.L. „Vadul Nistrului-AF”, cu sediul în mun. Chișinău, or. Vadul lui Vodă, str. Ștefan cel Mare 38, de comun acord cu David Svetlana, a săvîrșit dobîndirea creditului prin înșelăciune de la BC „Victoriabank” în următoarele circumstanțe:

Astfel, în perioada lunii decembrie 2007, Carauș Lidia, aflîndu-se în sediul S.R.L. „Vadul Nistrului-AF”, în mun. Chișinău, or. Vadul lui Vodă, str. Ștefan cel Mare 38, a întocmit certificatul de salarizare cu nr. 3 din 27.12.2007 și carnetul de muncă cu seria și nr. AB 0433097, cu date false privitor la activitatea lui David Svetlana în calitate de laborant la întreprinderea dată, indicînd venitul mediu lunar al ultimei în mărimea de 3 500 lei, personal le-a semnat, aplicînd ștampila S.R.L. „Vadul Nistrului-AF”, apoi i le-a transmis lui David Svetlana, care conștientizînd faptul că deține documente oficiale false, împreună cu Carauș Lidia a completat cerere de credit și la 28.12.2007, le-a prezentat la filiala nr. 3 al BC „Victoriabank” SA, amplasat pe str. 31 August 1989, nr. 141, mun. Chișinău.

În urma examinării documentelor, conform contractului de credit nr. MG-1098 din 28.12.2007 de către filiala nr. 3 al BC „Victoriabank” SA, lui David Svetlana i s-a acordat un credit în sumă de 30 000 lei, care imediat în incinta băncii i l-a transmis lui Carauș Lidia.

În rezultatul acțiunilor realizate, Carauș Lidia a prezentat cu bună-știință informații false în scopul obținerii unui credit de la BC „Victoriabank”, în sumă totală de 60 000 lei, ceea ce constituie 3 000 unități convenționale.

Conform raportului de expertiză nr. 411 din 21.06.2011, împresiunile de ștampilă din certificatele de salarizare nr. 2 din 21.12.2007 eliberat pe numele lui Cvașa Raisa și nr.3 din 27.12.2007 eliberat pe numele lui David Svetlana, au fost aplicate cu clișeu de ștampilă.

Inscripțiile manuscrise din certificatele de salarizare nr. 2 din 21.12.2007, eliberat pe numele lui Cvașa Raisa, nr. 3 din 27.12.2007, eliberat pe numele lui David Svetlana, din cerere de credit din 26.12.2007 din numele lui Cvașa Raisa și cerere de credit din 28.12.2007 din numele lui David Svetlana, au fost îndeplinite de către Carauș Lidia.

Semnăturile din rubrica „Director” din certificatele de salarizare nr. 2 din 21.12.2007 eliberat pe numele lui Cvașa Raisa și nr. 3 din 27.12.2007, eliberat pe numele lui David Svetlana, au fost îndeplinite de către Carauș Lidia.

Semnăturile din rubrica „Contabil șef din numele L. Izmana din certificatele de salarizare nr. 2 din 21.12.2007 eliberat pe numele lui Cvașa Raisa și nr. 3 din 27.12.2007, eliberat pe numele lui David Svetlana, au fost îndeplinite de către Carauș Lidia prin imitare servilă.” (f.d.220-221, vol. I).

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatei Carauș Lidia a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri, prin care inculpata Carauș Lidia să fie achitată din motivul că nu a comis infracțiunea imputată. În susținerea apelului s-a invocat că, inculpata nu a săvîrșit infracțiunea imputată și vinovăția acesteia nu este dovedită conform legii, iar probele puse la baza condamnării n-au fost administrate, cercetate și apreciate corect.

Prin sentința Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 21 martie 2013, procesul penal în privința lui Carauș Lidia și David Svetlana în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) Cod penal, s-a încetat din motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală în conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, în acest caz apărarea a considerat că formele laturii obiective a componenței de infracțiune

prevăzute de art. 361 Cod penal, se echivalează cu forma laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzută de art. 238 Cod penal și anume: prezentarea informațiilor false în scopul obținerii unui credit. Respectiv, forma laturii obiective a componenței de infracțiune a art. 361 Cod penal: folosirea documentelor oficiale false, fiind executată de către Cvașa Raisa și David Svetlana se dublează prin latura obiectivă a componenței de infracțiune prevăzută de art. 238 Cod penal, care conform actului de învinuire, autoratul este exercitat de către Carauș Lidia. Pentru faptul prezentării actelor oficiale false în scopul obținerii unui credit, Cvașa Raisa și David Svetlana au fost pedepsite, prin sentința Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 21 martie 2013 și prin ordonanța din 16 iulie 2012. Apărarea a considerat că atragerea la răspundere penală în baza art. 361 Cod penal, exclude atragerea repetată la răspundere penală și în baza art. 238 Cod penal, ceea ce contravine principiului dreptului penal și anume a principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, consfințit în art. 7 Cod penal;

Un alt argument suplimentar este că, conform art. 51 alin. (1) Cod penal „temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența de infracțiune stipulată în legea penală reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.” Reieșind din prevederile acestui articol, temeiul juridic al răspunderii penale este componența de infracțiune, și anume: obiect, latura obiectivă, subiect, latura subiectivă. Conform art. 52 Cod penal „se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă”. Totodată, dispoziția art. 238 prin legea 108 din 04 iunie 2010, MO 117- 118/09.07.10 a fost modificată fiind în formula existentă la data de azi. La data de 26 decembrie 2007 dispoziția art. 238 prevedea în calitate de semn obligatoriu „dacă prin aceasta au fost cauzate instituției financiare daune în proporții mari.” Respectiv, făcând referire la faptul că aceste două episoade de obținere a creditului sunt de sinestătătoare, și un singur credit care a fost luat de la instituția financiară era de 30 000 lei fiecare, formînd două episoade separate, apărarea a considerat că în acest caz nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, și anume al proporțiilor, deoarece proporții mari se considera de la 50 000 lei pînă la 100 000 lei. Respectiv, prin prisma art. 8 și 10 Cod penal, care prevăd „caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei” și „legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, are efect retroactiv”. În speța dată, ulterior obținerii creditului, a fost modificată dispoziția art. 238 Cod penal, fiind în situația cînd prin modificările operate se înlătura caracterul infracțional al faptei și anume nu era prezent proporțiile și anume de 50 000 lei. În asemenea situații ce au fost descrise mai sus, apărarea consideră că Carauș Lidia urmează a fi achitată de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 238 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatei Carauș Lidia, menținînd sentința.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței, care cuprinde elementele definitorii condamnării, prevăzute de art. 394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sînt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și sînt apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza condamnării inculpatei:

Considerentele primei instanțe sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, care duc la soluția de condamnare a inculpatei în baza art. 238 Cod penal.

Susținerile că, inculpata nu este vinovată de săvîrșirea infracțiunii imputate nu echivalează cu achitarea acesteia, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvîrșirea infracțiunii respective de către inculpată. Versiunea înaintată de inculpată nu are bază probatorie și se califică ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru infracțiunea săvîrșită.

În atare situație, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite de inculpată și semnele componenței de infracțiune prevăzute la art. 238 Cod penal: dobîndirea creditului prin înșelăciune, adică prezentarea cu bună știință a unor informații false în scopul obținerii unui credit, dacă prin aceasta au fost cauzate instituției financiare daune în mărime mai mare cu 500 unități convenționale.

Fapta săvîrșită de inculpată este caracterizată prin două acțiuni infracționale identice, comise cu intenție unică și cu un singur scop, alcătuiind în ansamblu o infracțiune.

În această ordine de gîndire, în speță nu există cazul de urmărire, judecare și pedepsire de mai multe ori, de vreme ce anterior, în luna decembrie 2007, inculpata a săvîrșit o altă infracțiune: prin sentința Judecătorei Ciocana din 21 martie 2013, Carauș Lidia a fost recunoscută vinovată de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, fiind încetat procesul penal din motivul că a intervenit prescripția, prevăzută la art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal (f.d. 175 -176, vol. I).

Soluționînd chestiunea privind pedeapsa penală, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor din art. 61, 75 și 90 Cod penal, astfel este aplicată în limitele legii.

În sentință, se cuprind datele privind persoana inculpatei, circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație gravitatea infracțiunii săvîrșite și scopul pedepsei.

Astfel, prima instanță, conform art. 394 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevînd în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvîrșite și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă.

Interpretarea judiciară a prevederilor art. 90 Cod penal, care constituie sediul instituției suspendarea condiționată a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele exclusiv atenuante ale cauzei și persoana inculpatului, care este pozitivă, determină concluzia că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

5. Nefiind de acord cu hotărîrile instanțelor de fond și de apel, avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatei Carauș Lidia, declară recurs ordinar, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 11), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința lui Caraus Lidia. Recurentul invocă că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; atragerea la răspundere penală în baza art. 361 Cod penal, exclude atragerea repetată la răspundere penală și în baza art. 238 Cod penal, ceea ce

contravine principiului dreptului penal și anume a principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale; nu este întrunită calitatea de autor al lui Carauș Lidia la comiterea infracțiunii prevăzute la art. 238 Cod penal; prin prisma efectului retroactivității legii penale nu au fost întrinite elementele constitutive ale componenței infracțiunii;

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatei Carauș Lidia, prin care a menționat că, recursul ordinar urmează a fi decis ca inadmisibil motivînd că, autorul recursului critică aprecierea probelor administrate, care ține de starea de fapt a cauzei, stabilirea căreia este de competența instanțelor ierarhic inferioare, iar un asemenea temei nu este prevăzut de lege pentru a judeca cauza în ordine de recurs. Cu referire la argumentul precum că inculpata a fost supusă răspunderii pentru aceeași faptă, a fost combătută în instanța de apel, constatînd că materialul probator examinat în ședință, determină incontestabil vinovăția acesteia în săvîrșirea infracțiunii imputate, iar soluționînd chestiunea privind pedeapsa penală a acordat deplină eficiență prevederilor din art. 61, 75, 90 Cod penal.

6. Verificînd argumentele invocate de recurent, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiși articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penale au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

În prezenta cauză, Colegiul lărgit constată, că și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cazurile

cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către apărare, în legătură cu ce urmează a fi casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit apelului declarat de către apărător, criticîndu-se legalitatea și temeinicia sentinței și deciziei instanței de apel se invocă următoarele motive:

- atragerea la răspundere penală în baza art. 361 Cod penal, exclude atragerea repetată la răspundere penală și în baza art. 238 Cod penal, ceea ce contravine principiului dreptului penal și anume a principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, consfințit în art. 7 Cod penal;

- conform art. 51 alin. (1) Cod penal „temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrșită, iar componența de infracțiune stipulată în legea penală reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.” Reieșind din prevederile acestui articol, temeiul juridic al răspunderii penale este componența de infracțiune, și anume: obiect, latura obiectivă, subiect, latura subiectivă. Conform art. 52 Cod penal ... se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă”;

- dispoziția art. 238 prin legea 108 din 04 iunie 2010, MO 117- 118/09.07.10 a fost modificată fiind în formula existentă la data de azi. La data de 26 decembrie 2007 dispoziția art. 238 prevedea în calitate de semn obligatoriu „dacă prin aceasta au fost cauzate instituției financiare daune în proporții mari.” Respectiv, facînd referire la faptul că aceste două episoade de obținere a creditului sunt de sinestătătoare, și un singur credit care a fost luat de la instituția financiară era de 30 000 lei fiecare, formînd două episoade separate, apărarea a considerat că în acest caz nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, și anume al proporțiilor, deoarece proporții mari se considera de la 50 000 lei pînă la 100 000 lei. Respectiv, prin prisma art. 8 și 10 Cod penal, care prevăd „caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrșirii faptei” și „legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, are efect retroactiv”. În speța dată, ulterior obținerii creditului, a fost modificată dispoziția art. 238 Cod penal, după cum am menționat mai sus, fiind în situația cînd prin modificările operate se înlătură caracterul infracțional al faptei și anume nu era prezent proporțiile și anume de 50 000 lei. În asemenea situații ce au fost descrise mai sus, apărarea consideră că Carauș Lidia urmează a fi achitată de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 238 Cod penal.”

Anume asupra acestor motive invocate de instanța de apel în pct. 4.1. a deciziei sale nu s-a pronunțat, sau s-a pronunțat superficial-arbitrar, fără argumentarea cuvenită.

Colegiul lărgit mai constată, că instanța de apel în motivarea soluției a descris practic motivarea sentinței, fără a se expune argumentat pe motivele apelului declarat de apărare. Astfel au rămas fără o apreciere, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, probele prezentate de apărare.

Totodată, în procesul-verbal al instanței de apel , nu sunt verificate probele la care face referire în decizia sa. (pct. 10.2.)

De asemenea, instanța de apel nu s-a expus asupra retroactivității legii penale, ori la data de 26.12.2007, art. 238 Cod penal, prevedea în calitate de semn obligatoriu „dacă... au fost cauzate daune în proporții mari”, astfel instanța de apel nu s-a expus asupra daunei prin prisma cuantumului prejudiciului cauzat.

Lecturînd decizia instanței de apel care a menținut sentința primei instanțe, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia, că instanța de apel a examinat pur formal

apelul declarat, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit, în legătură cu ce o astfel de decizie nu poate fi menținută și urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte în instanța de apel.

Motivîndu-și soluția, instanța de apel doar a enumerate probele prezentate de partea acuzării fără a le da o apreciere din punct de vedere al pertinentei, utilității, coroborării acestora, pronuțîndu-se numai pe o parte din probele prezentate de părți. Astfel, se conchide că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor în apel, nu și-a motivat soluția, avînd în vedere și aceste motive, prin ce s-a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs deoarece soluționarea chestiunii respective ține de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel, care conform art. 414 Cod de procedură penală, trebuie să judece apelurile din punct de vedere al stării de fapt și de drept, deci al legalității și temeiniciei sentinței atacate.

În asemenea condiții, Colegiul penal, constatînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel, urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărîre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatei Carauș Lidia, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, în privința lui **Carauș Lidia Ion** și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Pronunțată integral la **23 februarie 2016**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu